

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 octombrie 2009, ora 10

Ewald Frank

Să cântăm împreună cântarea: „El este Isus.” Amin. Vă rog să vă așezați.

Ziua de astăzi să fie dedicată Domnului și ceea ce se spune și trebuie să fie spus, să ne fie descoperit nouă tuturor prin har, în așa fel ca toți să fim învățați cu adevărat de Dumnezeu și să putem deveni o inimă și un suflet.

Noi suntem foarte aproape de revenirea Domnului. O vedem după semnele timpului, în mod deosebit la poporul Israel și la dușmanii Israelului care și-au pus în gând ca pur și simplu să stârpească acest popor, „pentru că nu mai are niciun drept de existență.” Dar, Dumnezeu va spune ultimul cuvânt. [...]

Intrăm direct în vestire. Cum am accentuat-o deseori, o chemare este în legătură cu o responsabilitate. Noi am auzit-o de la fratele Thomas, dar mai sunt frați din Europa care de mai mulți ani au fost în Statele Unite și s-au întâlnit cu frații de acolo. Fratele Menard a fost în Jeffersonville, fratele Didier din Paris și alți frați au fost acolo. Dar de fapt eu nu am nevoie de nicio confirmare a unui om. Dumnezeu a confirmat, El a deschis uși și mesajul a fost purtat până la marginile pământului.

Deși doare foarte mult, sunt unele lucruri care trebuie să le pironim ca niște falsuri. Am înaintea mea cartea „Istoria unui proroc,” editată de un om renumit și aici este scris ce a spus acest om, fără ca să o fi spus fratele Branham. Eu vă voi citi pe scurt ce a spus acest bărbat: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a Domnului așa tu vei premerge cea de a doua venire.” Este cam ciudat tradus, dar în al doilea citat este tradus mai bine : „Așa cum Ioan a premers prima venire a Domnului, așa tu ai fost trimis înaintea celei de a doua veniri a Domnului.” În amândouă citatele lipsește cuvântul „mesaj,” și marele necaz este că această greșeală a fost făcută intenționat. Chiar și în casa nouă, din Tucson, Arizona, a fost gravat în interiorul ei: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, așa tu ai fost trimis înaintea celei de a doua venire a lui Hristos.” Și cu aceasta toți frații din Statele Unite spun: „Sfârșitul a avut loc și după aceea nu mai vine nimic, iar fratele Frank nu are niciun drept să predice, pentru că numai fratele Branham a fost trimis, numai el a fost prorocul făgăduit, și toți care acum pretind și spun că ei poartă mesajul, sunt în rătăcire și trebuie să fie respinși.” Aceasta este marea tragedie care de 30 de ani se derulează și de aceea toți frații din Statele Unite și toți aceia care stau sub influența lor, s-au separat, și ei ori propovăduiesc doar ceea ce a spus fratele Branham și o răstălmăcesc sau lasă benzile originale să meargă și își fac comentariile lor.

Acest frate iubit a mai spus următoarea obrăznicie: „Unii cred că Glasul a spus: Mesajul tău va premerge cea de a doua venire.” Eu am subliniat, aici este scris: „unii cred”. Ar fi fost mai sincer dacă el ar fi scris „unul crede”; atunci s-ar fi știut exact ce a vrut să

spună. Dar el a spus: „Unii cred că Glasul a zis: <<mesajul tău sau mesajul>> va premerge cea de a doua venire a lui Hristos.”

Noi ne-am dat osteneala, și eu am înaintea mea 16 citate din gura fratelui Branham; oricine de pe acest pământ poate să apese câteva butoane și le poate tipări. În fiecare citat pe care fratele Branham l-a spus cu gura lui este scris cuvântul „mesaj”, începând cu 15 mai 1954 și până în 18 februarie 1965. Lăsați-mă să citesc două, trei citate.

Aici este unul care în mod deosebit, este important. Voi știți că atunci când fratele Branham era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană a auzit cuvintele „uită-te în sus!”. El o spune, aici în acest citat din 10 februarie 1960. Eu citez: „Uită-te în sus! Când eu m-am uitat în sus, lumina a venit în jos. Oamenii cădeau și leșinau, iar glasul care a cutremurat întreaga împrejurime, a spus următoarele: Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tot așa mesajul care ți-a fost dat ție va fi premergătorul celei de a doua veniri a lui Hristos.” Apoi fratele Branham completează: „Nu eu voi fi premergătorul, ci mesajul va premerge.” Voi o puteți citi cu toții.

Cu o mare durere iau la cunoștință toate aceste lucruri care au mers pe dos, unde frații s-au încumetat să facă ceva, că trebuie să facă ceva. Doar când Dumnezeu pronunță o chemare și o trimitere, numai atunci trebuie să ne ocupăm de ceea ce a spus Domnul.

Încă un citat: „Când am vrut să botez cea de-a șaptesprezecea persoană am auzit ceva care mi-a zis: „Uită-te în sus! Și m-am uitat în sus, de unde cobora, rotindu-se Stâlpul de foc, care s-a oprit deasupra mea și mi-a zis: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, așa mesajul tău va premerge cea de a doua venire a lui Hristos.” Aceasta nu am spus-o eu, aceasta Domnul din Stâlpul de foc a spus-o.

Cine sunt frații care au curajul să spună și să afirme altceva, să oprească poporul de la a auzi ceea ce trebuie să-i fie propovăduit acum Bisericii? Eu v-aș putea aduce citatele originale, este important. Dacă voi toți ați putea auzi exprimările fratelui Branham! Noi le avem aici în limba engleză și în limba germană așa încât să poată fi citite și verificate de toți.

Acum, orice altă observație vreau să o păstrez pentru mine. Este în legătură cu o mare durere... În mod deosebit în ultimii 30 de ani, ca și cum totul este sub blestem, unul aleargă după altul și unul după celălalt și nu mai este nimic. Peste tot este numai confuzie și toți cântă „Domnul vine în curând. Aleluia.” Toți vorbesc de mesaj și de mesager și toți trec pe lângă ceea ce Dumnezeu face în prezent. Aceasta este marea durere pe care noi o purtăm în interior. Și aceasta nu a fost suficient. În 27 septembrie 1979, același frate împreună cu fratele S. au semnat o scrisoare, în care este scris: „Mai are fr. Frank voie să predice? Este permis să i se mai dea voie la amvon?” Fraților și surorilor, eu vă spun aceste lucruri cu o mare durere în inima mea.

Sunt conștient că revenirea Domnului Isus Hristos este cu adevărat la uși și mi-am notat unele lucruri, în mod deosebit. Fratele Branham a spus în 19 martie 1962: „Când Berlinul divizat va fi unificat, și Germania va fi o singură țară, atunci împărăția romană va renaște așa cum a fost în zilele Domnului nostru.” Gândiți-vă la aceasta: cei mai mulți dintre voi sunteți dintr-o generație mai tânără, dar în 13 august 1961 când zidul Berlinului a fost construit, și sârma ghimpată a fost trasă, se părea că totul va rămâne așa pentru totdeauna; și doar un an mai târziu după zidirea zidului prorocul lui Dumnezeu a zis: „Când Berlinul nu va mai fi divizat, și Germania va fi unificată, atunci Europa va renaște”. Apoi dacă ne uităm în prorocia lui Daniel din capitolele 2 și 7, împărăția a patra va fi refăcută, și va veni tot mai mult la iveală. Noi acum avem 27 de țări și întreaga Europă

este inclusă. Rusia are o funcție deosebită, și apoi când va sosi ceasul împăratul nordului va executa pedeapsa. Și despre aceasta a vorbit fratele Branham. Dar să ne gândim: chiar în 1961, în timpul crizei din Cuba, Nikita Hrusciov vine la New York, își dă jos pantoful, îl întoarce, dă cu tocul în masă și muștră întreaga lume. Dar lumea a fost divizată. Eu vă mai spun încă odată, în 19 martie 1962, prorocul lui Dumnezeu a văzut dezvoltarea care va fi la sfârșit, cu unificarea și renașterea împărăției romane așa cum a fost prorocit în Sfânta Scriptură.

Dacă ne uităm în urmă, ieri am avut ziua unificării Germaniei. De fapt data este falsă. A fost în 9 noiembrie 1989. Eu vă spun și de ce data a fost pusă în 3 octombrie. Nu s-a dorit să ne aducem aminte de 9 noiembrie 1938 când toate sinagogile iudeilor din întreaga Germanie au fost distruse și arse. Nu s-a dorit să ne aducem aminte de acel 9 noiembrie, când această nenorocire a început, când iudeii au fost prigoniți și 6 milioane dintre ei au fost omorâți. Dar nu ne vom amesteca în politică. Vă mai spunem o dată: nu trăim doar în timpul de sfârșit, noi trăim la sfârșitul timpului de sfârșit.

Dacă ați fost atenți, în predicile fratelui Branham, așa cum el a amintit de des textul din Maleahi 4 – că Dumnezeu a făgăduit un proroc și-l va trimite – exact așa a amintit de Luca 17. Acolo a amintit de la versetul 26 până la 30: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.*” Cum a fost în zilele Sodomei, cum a fost atunci, așa va fi în zilele când se va descoperi Fiul omului. Fiți odată sinceri, în toate conducerile și peste tot, este numai Sodoma și încă odată Sodoma și toți care trăiesc normal sunt declarați anormali, și toți care sunt anormali sunt declarați normali. Este o Sodomă și noi o vedem în fața ochilor noștri. Astfel de oameni sunt sărbătoriți și se lasă sărbătoriți. Și este necesar fraților și surorilor, să fie amintite versetele biblice care au fost tot timpul pe buzele fratelui Branham.

Dacă ne întoarcem la Luca 21, aici este descris timpul de sfârșit, în ceea ce privește Israelul. Luca 21 v.24: „*Vor cădea sub ascuțișul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.*” Aceasta este o parte deosebită pe care aici Domnul a spus-o în câteva cuvinte. Noi am trăit aceste lucruri, cum au fost ei împrăștiați în toate neamurile, dar noi am trăit și cum au fost adunați din toate popoarele. Dacă asta este situația actuală, eu nu știu, dar situația pe care o cunoaștem este că ei au fost adunați din 143 de țări și au fost aduși înapoi în țara părinților, în țara făgăduită, ca, atunci când timpul lor va sosi, ei să fie acolo unde trebuie să fie și unde aparțin, ca să aibă parte de împlinirea făgăduințelor pe care Dumnezeu le-a dat lor. Aceasta este o parte.

Apoi, a doua parte privește popoarele și catastrofele naturale. Citim din versetul 25: „*Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor;*” Voi toți știți, că la ultimul cutremur din Sumatra, eu eram în holul hotelului, în apropiere de recepție și dintr-o dată toți am fost clătinați, ne-am uitat la marele candelabru care era acolo în coridor și marele candelabru se legăna și noi ne legănam împreună cu el. Acum am auzit din nou la știri că nu numai valurile, ci și urlul mării...este și un zgomot legat de aceasta. Ați auzit toți? Noi vedem cum totul se împlinește în zilele noastre. Eu nu am prea mult timp să mă uit la știri, dar în ziua alegerilor din Germania, m-am uitat și am văzut știrea despre aceste cutremure. Și apoi a fost arătat câte cutremure au avut loc pe pământ în ultimii 200 de ani și cel din 1906 din Los Angeles, toate aceste cutremure au fost arătate. Printre altele, a fost arătată falia (ruptura) San Andreas și cum această crăpătură se face tot mai mare, și ei socotesc că acest cutremur care va începe în nord, la Seattle și care va cuprinde San Francisco și Los Angeles, nu va dura numai secunde, ci va dura minute, și va avea loc cea mai mare catastrofă care se va întâmpla pe pământ.

Dar, acum vine marele „DAR.” Dar, aceasta îi dă dreptul unui bărbat să spună?: „Când cutremurul se va întâmpla, va avea loc învierea morților?” Nu! Și încă odată Nu! Totul trebuie să rămână în ordinea divină. Voi știți exact ce vreau să spun. Eu nu-mi voi cere scuze pentru aceasta. Adevărul lui Dumnezeu trebuie să fie într-un rob al Domnului, și adevărul lui Dumnezeu este doar în legătură cu Adevărul, nu cu iluzii.

Apoi vine a treia exprimare a acestui frate iubit - că fratele Branham a spus - : „Domnul, fratelui Branham, i s-a arătat lui pe același munte cum i s-a arătat lui Moise.” Și apoi vă puteți închipui cum mă simt eu. Fratele Branham a spus doar atât: „Domnul mi s-a arătat mie așa cum i s-a arătat lui Moise în Stâlpul de foc.” Este o mare diferență: „în același fel” sau „pe același munte”. Nu este permis să aibă loc nicio inversare. Domnul are dreptul să facă ca Adevărul să biruiască, ca Adevărul să fie auzit și să fie crezut. De aceea suntem noi aici.

Să citim mai departe în Luca 21. Aici se spune în versetul 29 despre smochin. Noi am spus-o deseori, și o putem citi în Osea 9 versetul 10, că deja în Vechiul Testament, Israelul a fost comparat cu un smochin. Acum fraților și surorilor este vorba de următoarele: noi, cu adevărat să recunoaștem timpul în care trăim. Să fim conștienți de pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a Domnului nostru. Să ne lăsăm incluși în ascultare, și să nu mai avem nicio cale proprie, nicio voce proprie. Domnul singur să poruncească. Dacă este scris că „Mireasa Lui s-a pregătit”, atunci noi și aceste adunări să le vedem ca pe niște ore de pregătire a Miresei pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Mai spunem încă odată pe scurt. A fost în 1 aprilie 1962 când fratelui Branham i s-a spus despre faptul ca nu va mai face călătoria la Zürich, ci să se întoarcă la Jeffersonville și acolo să depoziteze hrana, așa cum am auzit-o și de la fratele Thomas. Eu atunci nu am avut nicio idee. Ce am știut eu atunci în 1958, de ce are de gând să facă Dumnezeu? Ce am știut eu în 1962? Ce am știut noi toți atunci? Dar, Dumnezeu s-a îngrijit pas cu pas, ca noi să fim călăuziți din claritate în claritate și din descoperire în descoperire. Și apoi după 1 aprilie a venit 2 aprilie - și asta v-o spun cu toată dreptatea lui Dumnezeu - când Domnul mi-a dat însărcinarea să mă duc dintr-un oraș într-altul să propovăduiesc Cuvântul Lui, și să depozitez hrana. Apoi fratele Branham mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul.” Eu așa am făcut, am așteptat restul și apoi a venit noul început. Ce idee am avut eu cum să mergă lucrarea mai departe? Cine a deschis ușile după cortina de fier? Cine a făcut toate aceste contacte de pe întreg pământul? Dumnezeu s-a îngrijit de aceste lucruri, și odată cu slujba fratelui Branham nu s-a terminat totul, ci a fost dăruit un început nou, prin harul lui Dumnezeu.

Toți știți, că la chemarea fratelui Branham, lui i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne și ție îți vor fi date două semne. Dacă nu vor crede primul semn, atunci vor crede cel de-al doilea semn.” Dar aceasta a fost doar „ieșirea afară.” Și acum, de când fratele Branham a fost luat acasă, cei chemați afară sunt călăuziți înăuntru în Cuvântul făgăduinței. Una este „ieșirea afară din Egipt”, din tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu, din toată robia oamenilor și apoi intrarea înăuntru în Cuvântul făgăduinței pentru timpul nostru. În Luca capitolul 7 încă mai este scris ceea ce Domnul a spus atunci și cum El a rânduit slujba fratelui nostru Ioan.

Acum vine următorul pas. Următorul comentariu a fost: „Dacă fratele Frank a fost chemat de Domnul, de ce fratele Branham nu l-a amintit pe nume?” O, un argument frumos, mie îmi place, chiar îmi place. Îmi place foarte mult argumentul acesta. Dar, acum o întrebare: Când Dumnezeu a spus - prin prorocul Isaia, în Isaia 40: „*Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului...”*”, și în Maleahi 3: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” - a amintit El acolo numele? El a spus doar un singur lucru: ceea ce

va veni, ceea ce a trebuit să vină. Dacă Domnul ar fi spus numele toți ar fi fost forțați să-l creadă pe Ioan. Dumnezeu nu forțează pe nimeni. Dumnezeu dăruiește Cuvântul Lui și toți care sunt din Dumnezeu ascultă de Cuvântul Lui. Același lucru se întâmplă cu Maleahi 4 v.5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*” Închipuiți-vă dacă acolo s-ar fi spus „numele lui este William Branham!” Atunci toți ar fi fost forțați să creadă ceea ce a propovăduit acest bărbat. Dumnezeu nu forțează pe nimeni. Dumnezeu împlinește făgăduințele și dacă suntem copiii făgăduinței atunci credem făgăduințele și le vedem împlinite.

Apoi se împlinește ce am citit aici în Luca 7 de la versetul 27 până la 30, în legătură cu Ioan. Luca 7 v.27: „*El este acela despre care este scris: Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.*” V.28: „*Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul.*” Și aici frații noștri rămân pe loc și spun: „**fratele Branham a fost mai mult decât un proroc.**” Ce mai mult? Prorocii au propovăduit Cuvântul și L-au anunțat pe Domnul, și Ioan Botezătorul a făcut podul dintre Vechiul și Noul Testament. Dacă citim v. 28 până la sfârșit: „*Totuși, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.*” Dumnezeu nu dă nimănui cinstea Lui. Nu este permis să fie proslăvit niciun singur om. Toată cinstea aparține Domnului Dumnezeuului nostru. Și apoi versetul 29: „*Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan;*” Dumnezeu nici n-a vorbit de botez, El doar a dat făgăduința: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” Cum se va întâmpla această pregătire, aceasta Domnul a înfăptuit-o în timpul împlinirii.

Dar, cel mai rău și cel mai trist vine în versetul 30: „*dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.*” Un cuvânt foarte serios! Nu numai că au respins pe proroc sau mesajul, ci au zădărnicit planul de mântuire a lui Dumnezeu pentru ei înșiși. Nu s-au lăsat incluși în voia lui Dumnezeu; Aceasta înseamnă să zădărnicești planul lui Dumnezeu și să rămâi în continuare în religia proprie, și asta te face să scapi ziua cercetării prin har a lui Dumnezeu.

S-o spunem astăzi clar, fără nicio legătură cu persoana mea. Cine trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu pe pământ din 1966 încoace, este un bațjocoritor, este un om care se împotrivește lui Dumnezeu în față, este un om care păcătuiește cu voia.

Prieteni, fiți odată sinceri. Câți dintre voi, până în 1965, ați auzit de un proroc făgăduit, de o slujbă, de un mesaj? Ați auzit voi așa ceva? Există vreunul dintre voi în mijlocul nostru, care până în 1965, doar să fi auzit ceva? Niciunul dintre voi! Și dacă ne uităm în întreaga lume același lucru se repetă peste tot. Doar după plecarea mesagerului care a adus mesajul lui Dumnezeu, mesajul a fost dus în întreaga lume. Așa, Dumnezeu s-a îngrijit dinainte și, după aceea nimeni nu mai trebuie să mai facă ceva. Și după aceea noi am fost puși în faptele divine ca să avem parte de ceea ce face în prezent Dumnezeu.

Și astăzi ca să ne uităm în urmă,... dacă am ști totul. Și acum este scrisă o carte întreagă, „că prorocul”, „că prorocul” „că prorocul a făcut”. Eu sunt interesat de Biblie, care ne spune ce a făcut Dumnezeu, ce a făgăduit și ceea ce face El în prezent. Dacă doar ne uităm în urmă și proslăvim un bărbat al lui Dumnezeu, în felul acesta nimeni nu va ajunge ținta. Acesta este ceasul în care Dumnezeu ne aduce înapoi.

De fapt, astăzi am pe inimă o temă deosebită - semnul fiarei și ceea ce este legat de acest semn. În ultima duminică din Zürich doar am atins puțin această temă.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a dat poporului Israel o mărturie a credinței în umblarea lor, o mărturie a credinței din gura Domnului. V-o amintesc pe scurt. Timpul trece repede, să citim

ce a spus Dumnezeu în Deuteronom capitolul 6, ca să avem și să facem comparația din aceste versete cu ziua de azi, în fața lui Dumnezeu. Citim din Deuteronom capitolul 6, de la versetul 4: *„Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini, și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.”*

Noi toți știm ce este; Aceasta este credința poporului Israel în mezuză, și acest loc cu textul din Deuteronom capitolul 6 de la versetul 4 până la 9 este în acest obiect mic. [fratele Frank arată micul sul de pergament purtând versete din Biblie, pus într-o cutiuță - care se fixează pe stâlpul ușii, la evrei.] Și această mezuză este pironită pe fiecare ușă, în fiecare hotel. Nu există nicio casă în Israel care să nu aibă această mezuză pe partea dreaptă a ușii. Și ateii și comuniștii au acest semn în Israel. Aceasta o amintesc cu durere; așa i-au putut găsi ușor pe iudeii din Polonia și din alte țări, pentru că acest semn era pe ușile lor.

Dar noi ne întoarcem la un punct deosebit – semnul trebuia să fie pe frunte și pe mână. Apoi mergem în Apocalipsa și observăm de asemenea că și crezul religios, este legat de frunte și de mână și trebuie să fie purtat ca semn al fiarei, ca semn a ultimei puteri care va fi pe pământ. Acum are loc reinstaurarea împărăției romane cu cartierul general în Roma. Toate celelalte localități sunt lipsite de importanță. O citim pe scurt, și dacă Dumnezeu va vrea ne vom întoarce altădată la acest lucru. Acum citim Apocalipsa capitolul 13 de la versetul 16 până la 18: *„Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,”* în legătură cu aceasta este versetul 17: *„și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.”* Amândouă aparțin împreună - *„numele fiarei, sau numărul numelui ei”*. În versetul 18 este răspunsul în Cuvântul lui Dumnezeu: *„Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om; și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.”*

Voi toți știți că, semnul ultimei puteri mondiale este noua ordine mondială, o puteți vedea pe bancnota de un dolar. Și în acest timp se aude tot mai mult de „noua ordine mondială”. Demult, chiar și în a treia împărăție au vrut să ridice această nouă ordine mondială. O împărăție, un conducător, un führer, dar acuma ea vine și totul va fi unificat.

Uitați-vă cât de clar este numărul numelui fiarei. Toți pot citi în Sfânta Scriptură ce înseamnă aceste simboluri. Și aici este cuprinsul direct al ultimei puteri și apoi este scris de un om a cărui număr este *„șase sute șase zeci și șase”* - VICARIVS FILII DEI = [5+1+100+..1+5+1+50+1+1+500.+1]= 666; [în limba latină D=500, C=100, L=50, V=5, I=1]

Poate în următoarea scrisoare circulară o voi publica. Ludovic Schneider din Ierusalim a făcut cea mai bună expunere despre această temă, se va merita să o publicăm pentru ca noi personal să nu o facem. Noi avem deja destule necazuri. Cu siguranță, nimeni nu are intenții bune cu noi, dar s-o mai spunem încă odată: așa cum în Vechiul Testament, Dumnezeu a dat poporului Israel în umblarea lui o credință în legătură cu El: Când te culci, când te scoli, când ești acasă, când pleci în călătorie, când ești cu copiii tăi, numai una, numai una vorbește cu ei, despre ceea ce a dat Dumnezeu poporului Său, în umblarea lui.

Voi știți că eu am folosit nopțile, ca să citesc istoria Bisericii în profunzime. Apoi cine se uită în istoria Bisericii, cum a fost formulat crezul din creștinism și cum au fost fundați toți, din întreg creștinismul pe acest crez, unde nu este nicio urmă de unicul Dumnezeu, ci numai de cele trei persoane. Noi le avem aici ca tablou, este un alt chip, un dumnezeu străin Scripturii. O mărturie

a unor oameni care pe de o parte au locuit în Tunisia. Doar trebuie să citești de unde au venit toți acești domni, care s-au adunat în Niceea. Nu aveau nicio idee de Dumnezeu, dar toți au fost mișcați de un singur gând: „Israelul să fie blestemat, Vechiul Testament să fie respins și Noul Testament să fie răstălmăcit.” Nu a fost nimic bun în toate conciliile, decât răstălmăciri.

Vă mai spun, că în mod deosebit cu fratele meu Menard, am fost în multe denominațiuni, unde am avut multe intrări, și de fiecare dată am fost întrebați: „Credeți crezul calcedonian, niceean? Credeți trinitatea?” Chiar atunci când am avut o transmisie TV, direct în prima propoziție ale condițiilor cerute era scris: „trebuie să credeți crezul niceean.” Și ce este acest crez? „Dumnezeu există din veșnicie în trei persoane veșnice” - Un astfel de Dumnezeu nu există! Dar acum totul se mișcă în această direcție, și toate bisericile s-au identificat cu Roma. Prieteni, noi suntem mai aproape de sfârșit decât ne putem închipui sau decât putem crede. Mărturia a fost introdusă, și a devenit obligatorie în întreg creștinismul...Toți vor trebui să primească semnul.

Gândiți-vă odată! Dacă Dumnezeu ar exista în trei persoane: „Tatăl veșnic”, „Fiul veșnic” și „Duhul Sfânt veșnic” - „Tatăl persoană”, „Fiul persoană”, „Duhul Sfânt persoană.” Nicio singură dată în Cuvântul lui Dumnezeu nu este scris cuvântul „trinitate”. Nicio singură dată nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu: „Dumnezeu Fiul.” Nicio singură dată nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu: „Dumnezeu Duhul Sfânt.” Nicio singură dată nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu că: „Dumnezeu ca Tatăl l-a zămislit și l-a născut pe Fiul în veșnicie.” Chiar și gândurile acestea sunt o blasfemie. Cum poate Dumnezeu să fie două lucruri, și „tată și mamă”, cum poate El zămislă și naște? Totul este păgânism și îi este pus pe umeri așa-zisului creștinism. Timpul va sosi, și este foarte aproape, când toți vor fi forțați să accepte această învățătură, acest crez, sau să-și piardă dreptul de existență ca biserică sau adunare liberă.

Frați și surori, v-aș putea citi încă locurile din Apocalipsa 14. Să mai citim repede din Apocalipsa 14 de la 6 până la 13. Desigur, nu vom citi totul. Este atât de important Apocalipsa 14 versetul 6: „*Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.*” Apoi vine descrierea pe care noi am amintit-o mai înainte pe scurt în versetul 7: „*El zicea cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!*” Apoi vine versetul 8: „*Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!*” O curvă spirituală, i-a adus pe toți cu forța sub puterea ei și toți au băut și și-au pierdut mințile, conform Ieremia 51. Apoi v. 9,10 și 11a: „*Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor.*” Și în versetul 12: „*Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.*”

Dacă am citi mai departe din Apocalipsa 15; cu aceasta încheiem. Apocalipsa 15 doar de la versetul 2 la 4: „*Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei.*” Gloata biruitoarelor, învingătorii care nu au alergat cu masa largă, care nu au primit semnul pe frunte și pe mână, ci care au rămas în Cuvântul lui Dumnezeu și au fost pecetluiți cu Duhul Sfânt. Apoi versetul 3, ca să arătăm că toți sunt cuprinși aici dintre națiuni și din Israel. Apocalipsa 15 cu v. 3: „*Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile*

Tale, Împărate al Neamurilor!” Mai citim din Apocalipsa capitolul 16, direct de la versetul 1 până la 3: „*Și am auzit un glas tare, care venea din Templu, și care zicea celor șapte îngeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu! Cel dintâi s-a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii, care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei. Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Și marea s-a făcut sânge, ca sângele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și tot ce era în mare.*” Am putea citi mai departe și mai departe.

Fraților și surorilor, am putea citi mai departe și spune multe lucruri în această legătură. Dar acum gândul principal: biserica romană spune de „stâlpii pe care biserica este zidită”. Primul stâlp este „crezul trinitar.” După „mărturia” lor: „sfânta trinitate”, este primul stâlp; al doilea stâlp este: „botezul trinitar roman.” Și eu trebuie să mă duc spre acești doi stâlpi – ca Samson - pe unul trebuie să-l prind cu o mână, și pe celălalt trebuie să-l prind cu cealaltă mână ca totul să se prăbușească. Eu n-am nicio alegere. Noi am ajuns la sfârșitul timpului de har. Adevărul este Adevăr, minciuna este minciună, iar Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul în toată veșnicia, și mărturia noastră de credință este bazată pe ceea ce spune și poruncește Dumnezeu în Cuvântul Său. Noi aceasta vrem s-o purtăm pe frunte, pe mână și pe picior și pentru aceasta noi luptăm. Da, acest har Dumnezeu ni l-a dăruit.

Acum încă un gând: Dacă Dumnezeu nu ar fi trimis un proroc atunci eu nu aș fi știut toate aceste lucruri și nici voi nu le-ați fi știut - nimeni nu le-ar fi știut, dar Dumnezeu le-a știut. În timpul nostru El a trebuit să trimită un proroc ca să ne dea, prin har, introducerea în partea profetică a planului mântuirii. Aceasta s-a întâmplat prin slujba fratelui Branham și, așa cum beneficiem de slujba lui Pavel, a lui Petru, a tuturor prorocilor și apostolilor - de unde primim doar binecuvântări - așa beneficiem și de slujba fratelui Branham. Toată cinstea și toată slava aparține Domnului și Dumnezeului nostru.

Noi credem din convingere că Unicul Dumnezeu - nu există un altul în afară de El și nici în veșnicie nu va exista altul - acest unic Dumnezeu, ca să își împlinească planul Lui, S-a descoperit în cer ca Tatăl nostru, pe pământ în Fiul lui născut, și în noi prin Duhul Sfânt. Așa am primit noi înfierea și mulțumim lui Dumnezeu. Noi nu avem de-a face cu filozofia, ci cu împlinirea planului veșnic al Dumnezeului nostru.

Pe lângă aceasta mai trebuie să citim Romani 8 și mai avem o singură observație de făcut pentru toți frații care se împotrivesc Domnului și pur și simplu spun că „Apocalipsa 10 versetul 7, s-a împlinit deja și este în urma noastră.” Apoi eu am o întrebare serioasă de pus. Eu am nădejdea că acești frați... care nu mai vin în Krefeld, așa cum s-a întâmplat în 18, 19 și 20 iulie, când nici nu m-au sunat că vin aici și nu mi-au spus că va avea loc o convenție. Și întrebarea pe care o pun tuturor celor care afirmă că în Apocalipsa 10, ceea ce se va întâmpla în acea clipă, când îngerul va suna în trâmbiță, este: S-a întâmplat deja acest lucru? Ceea ce trebuia să se împlinească la prima trâmbiță, s-a întâmplat? Ceea ce trebuia să se împlinească la a doua trâmbiță, s-a întâmplat? Ceea ce trebuia să se împlinească la a treia trâmbiță, s-a întâmplat? Dar la a patra, a cincea, a șasea? Nu s-a întâmplat! Cum se poate să se fi împlinit deja ceea ce se întâmplă la trâmbița a șaptea, dacă ceea ce trebuie să se împlinească de la prima până la a șasea nu a devenit realitate?

Oamenii au fost prinși în înțelepciunea lor proprie, au fabricat lucruri proprii, care nici nu aparțin acolo. Pur și simplu neînțelegeri și încă odată neînțelegeri. Trebuie să mai clarificăm lucrurile acestea încă odată. Dar pentru noi - și eu mă bucur pur și simplu de acest lucru - Domnul nostru ca Mire are o Mireasă, și că ultima chemare pentru Mireasa Domnului răsună la toți aceia care ascultă acum de ceea ce spune Duhul bisericilor, care se lasă călăuziți în adâncul interiorului lor prin Duhul lui Dumnezeu.

Apoi luați vă rog la inimă ceea ce este scris în Romani capitolul 8 cu 28. Luați-o la inimă, luați-o, primiți-o, vă aparține! Aici ni se adresează nouă, noi toți suntem incluși aici. Romani 8 v.28: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”* Frate și soră, dacă tu o înțelegi sau nu, Dumnezeu știe și sfârșitul va fi bine pentru că noi suntem chemați după alegerea Lui. V.29: *„Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați.”* Aceasta este Evanghelia, acesta este planul de mântuire al Dumnezeului nostru. El a devenit asemenea nouă în trup de carne, pentru ca noi, în înviere, să devenim asemenea Lui. Lăudat să fie Domnul Dumnezeu nostru. V. 30: *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* Spune-ți toți odată un „Amin”. Prin aceasta nu se mai schimbă nimic, aceasta așa a ales-o Dumnezeu și așa rămâne. Nici lucrurile vizibile și nici cele invizibile nu ne mai pot despărți de dragostea lui Dumnezeu care s-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru. V. 33: *„Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socotește neprihăniți!”* Niciodată noi nu vom trăi că, un copil a lui Dumnezeu va ridica pâra împotriva unui alt copil al lui Dumnezeu. Cine este pârașul? Satana este pârașul fraților. Toți care pâresc pe frați stau sub influența Satanei. Aceasta s-o audă toată lumea: Domnul ne-a chemat la libertate și noi Îi mulțumim pentru aceasta. Este scris aici în versetul 35: *„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?”* Nimic, absolut nimic nu ne poate despărți, pe noi care am fost răscumpărați și numele nostru este scris în Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii. Numele nostru este scris acolo, niciun pâraș, nimeni și nimic nu ne mai poate despărți de dragostea lui Hristos care a fost descoperită pe crucea de la Golgota și care astăzi mai este descoperită în toți răscumpărații. V.36: *„După cum este scris: Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”* Ce să spun eu, aceasta este de 30 de ani? Nimic, decât stricarea renumelui meu, așa cum nu ai auzit niciodată pe pământ. Și apoi mângâierea, această mângâiere minunată: *„Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua.”* Stricarea renumelui: *„suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”* În adunări deschise, la televiziune, peste tot, nu este nimic altceva decât uciderea renumelui meu. V. 37: *„Totuși, în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.”* Aleluia! Noi biruim prin Acela care ne-a iubit și purtăm ocară Lui. Noi ieșim în afara taberei ca să purtăm ocară lui Hristos. Eu o port câteodată cu greutate, dar o port cu o mare plăcere din pricina aleșilor. Versetele 38 și 39: *„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă faptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”*

Frați și surori, să facem, pe scurt un rezumat. Domnul Dumnezeu a călăuzit în așa fel lucrurile ca noi, la sfârșitul timpului de har, să aflăm ceea ce a făgăduit Dumnezeu și să avem parte de ceea ce Dumnezeu face în prezent.

Lăsați-mă s-o accentuez: Cine aude astăzi chemarea Domnului, să nu se mai răzgândească, ci astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile. Noi nu știm ce va fi mâine. Astăzi noi am auzit glasul Lui, și toți aceia care nu au luat încă decizia lor în întregime, pentru Domnul și pentru adevăr, astăzi noi dorim decizia noastră s-o luăm. Eu doresc acum sincer, să întreb - nu ca să primesc o confirmare, eu pur și simplu vreau să întreb - câți dintre voi cred că este adevărat ceea ce a spus fratele Branham în cele 16 citate, faptul că nu el, ci mesajul care i-a fost încredințat lui,

să fie dus în întreaga lume? (Frații ridică mâinile) Amin. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Voi veți vedea că se va fi meritat să o credem.

Al doilea punct este în legătură cu crezul. Pur și simplu pătrunde prin mădulare; că întreaga umanitate în toate religiile și în creștinism au fost și sunt duși în rătăcire, sunt mințiți și înșelați. Este un crez care nu are nicio conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu.... Credința noastră este în această Carte (fratele Frank arată Biblia) și nu într-un catehism. S-o mai spunem încă odată: Dacă de pe buzele Dumnezeului Atotputernic vin cuvintele încă din prima poruncă: „*Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să n-ai alți dumnezei afară de Mine.*”, gândiți-vă odată: dacă „aici în mijloc ar fi Tatăl și ar mai fi unul pe o parte și celălalt pe cealaltă parte ...”, iar Dumnezeu spune: „*Să n-ai alți dumnezei afară de Mine.*”, atunci ce să facă cei de lângă El? Aparțin ei acolo? Nu! Ei nu aparțin acolo. Oamenii au fost duși în rătăcire. Noi plângem înaintea lui Dumnezeu.

Eu v-o mai spun încă odată, fratele Branham a accentuat-o: bătă triumfiulară, învățătura trinității, care în fiecare trezire a făcut o pagubă, prin care toate trezirile a avut de suferit.

Prieteni, acum trebuie să o aducem în ordine. Eu vă întreb: Cine dintre voi este pregătit ca, din convingere, să creadă credința biblică, să o apere, și să lupte pentru ea? Amin. Amin. Restul o încredințăm în mâna lui Dumnezeu. Noi nu vom păcătui, noi mintea nu o folosim pentru altceva și cu mâna noastră noi nu semnăm altceva, ci rămânem în legătură cu Domnul. Și nici moartea nu ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu. Nu. Moartea ne va strămuta numai la Domnul. Deci de moarte nu trebuie să avem nicio teamă. Așa noi purtăm mesajul divin.

2 Tesaloniceni 2; Când va veni lepădarea de credință, va fi descoperit omul fărădelegii. Noi vedem cum a venit lepădarea de credință, cum iese tot mai mult în evidență omul fărădelegii. Și cine citește în Evrei 3 v.12 mai este încă odată informat, și cine merge în Vechiul Testament acela va primi mai multe informații.

Când poporul Israel s-a depărtat de Dumnezeul adevărat și a slujit altor dumnezei a fost o lepădare de credință de la Dumnezeul cel viu. Și în acea clipă când, în creștinism, „domnii noștri” s-au depărtat de adevăratul, unicul, singurul Dumnezeu, și au făcut mai mulți dumnezei, în acea clipă s-a întâmplat lepădarea de credință și se întâmplă până în ziua de astăzi. De aceea, iubiți frați și surori, Dumnezeului nostru îi dăm toată cinstea pentru descoperirea Cuvântului Său. Noi mulțumim Domnului pentru slujba tuturor prorocilor, pentru slujba tuturor apostolilor, pentru Vechiul și Noul Testament și pentru armonia pe care noi o găsim în Cuvânt. Noi mulțumim lui Dumnezeu pentru slujba fratelui Branham care ne-a adus ultimul mesaj divin în conformitate cu Vechiul și Noul Testament și în care accentul a fost pus pe dumnezeire și pe botezul biblic în Numele Domnului Isus Hristos.

Toți aceia care doresc să fie botezați astăzi, lăsați-mă să v-o spun: Dacă voi vreți să vă dedicați Domnului viața voastră cu adevărat, dacă voi ați trăit o pocăință, o întoarcere spre El, dacă voi simțiți că este o atracție - pentru că așa este scris: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl.*” Dacă voi simțiți că predica vi s-a adresat, dacă El vă atrage, atunci veniți la El! Până astăzi, pe niciunul din toți aceia care au venit la El, nu l-a aruncat afară. Niciunul din cei care vin la El, nu trebuie să se facă mai bun, veniți la El așa cum sunteți. Și tu, și tu poți veni astăzi la El așa cum ești tu, nu trebuie să te faci mai bun decât ești. Dedică-ți doar viața Domnului și apoi să faci legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, ca să confirmi acest lucru și Domnul se va ocupa mai departe în viața ta, așa cum a făcut-o și cu noi.

Eu pot să-mi aduc bine aminte, când am tradus primele predici ale fratelui Branham, aici, în Krefeld. Voi știți că și tatăl meu era predicator, dar atunci când i-a fost adusă tema botezului, el a spus: „Dacă în Biblie este scris, atunci să se întâmple!” Și la primul botez în Krefeld

pe strada Gerba, unde am botezat 16 persoane, printre ei era tatăl meu și mama mea. Ei au fost printre primii care au primit Cuvântul lui Dumnezeu, cu teamă și respect de la Domnul și le-a fost descoperit.

Scumpi frați și surori este har că Dumnezeu vorbește cu noi, este har că El, ne-a descoperit Cuvântul și voia Lui, este har că noi avem teamă în inima noastră și-L putem urma pe Domnul. Sunteți voi bucuroși să aparțineți de cei aleși? Luați toată ocară asupra voastră, luați toată ocară lui Hristos, luați și ocară mea asupra voastră, pentru ca noi împreună să vedem slava. Purtați și ocară mea! Să ne rugăm unii pentru alții, și să înaintăm. Și voi din Italia, iubitele frate, mergeți înainte cu Domnul. Domnul va face totul bine în toate popoarele, în toate limbile și toate națiunile. Și voi din Paris, din Bruxelles, de peste tot. Dumnezeu va face totul bine, în întreaga Europă și în întreaga lume. La sfârșit va fi o Biserică Mireasă fără pată și fără zbârcitură, va fi o inimă, un suflet, sub călăuzirea Duhului Sfânt, răscumpărată prin sângele Mielului, călăuzită prin Duhul Sfânt.

Dumnezeului nostru îi dăm toată cinstea și pentru această zi decisivă. Această zi este o zi decisivă, nu numai pentru noi aici, ci pentru întreaga lume. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har ca biruința Lui să fie descoperită și întreg poporul să spună „Aleluia”, și întreg poporul să spună „Amin.”

Ne ridicăm în picioare pentru rugăciune. Dacă cele două surori au o cântare potrivită. Noi am putea cânta o cântare împreună, poate cântăm încă odată „Tu ești vrednic.”[...] Amin.

Eu vă mai spun ca o informație, am înaintea mea Scrisoarea circulară din decembrie 2006 și aici avem o fotografie frumoasă, din Elveția, unde sunt fotografiate pe o masă toate predicile fratelui Branham. Masa este bogat împodobită, toate predicile după deschiderea pecetilor au fost traduse, în Zürich. Aici (în fotografie) noi o vedem cel mai bine.

Și acum întrebarea următoare este: A fost nevoie ca cineva din Elveția să mai traducă, a fost nevoie ca altcineva din Krefeld să mai traducă? A fost necesar, a fost necesar ca altcineva să mai traducă și altceva? Eu vă spun adevărul - nu din cauza mea, ci din cauza Bisericii: toate aceste ramuri separate, toate aceste lucruri lipsite de bun simț, trebuie să înceteze.

Biserica Domnului trebuie să-și găsească locul ei, credincioșii doresc să fie împreună. Sunt așa zișii păstori care ei s-au denumit „păstori”, care duc oile în rătăcire și le forțează să îi urmeze. Deci, începând de acum, să ne rugăm ca Domnul să-și împlinească propria Lui rugăciune din Ioan 17 pentru ca toți să devenim una: „Tată, Tu în Mine și Eu în ei.” Dacă sunt în Paris, în Bruxelles, dacă sunt aici sau dincolo, fie ca toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu, toți care au primit har, toți aceia care L-au găsit pe Domnul, au fost născuți la o nădejde vie, și au primit Cuvântul făgăduit pentru acest timp, să se găsească unii pe alții, și Domnul să-și poată zidi Biserica Lui, să o poată desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Lui.

Apoi întrebarea: Cine vrea ca viața lui, în întregime să și-o dedice Domnului și să fie botezat? Avem noi aici unii care doresc să fie botezați? Atunci ridicați-vă scurt, mâinile. Acolo văd doar o singură mână, ...două, trei, patru. Bine. Vă rog să veniți după aceea direct în față.

Mai aveți ceva pe inimă... frate?

Laudă și cinste Domnului! Veniți prin credință. Voi vorbiți toți limba germană? Voi, viața voastră v-ați dedicat-o Domnului? Tu ți-ai dedicat viața ta Domnului? și tu, și tu? Voi toți v-ați dedicat viețile Domnului. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Aveți credință, aveți încredere, Dumnezeu vă iubește, El v-a salvat, v-a iertat totul, voi ați primit har, și acum voi astăzi mergeți pe calea credinței și pe calea ascultării pentru că așa este scris în Faptele Apostolilor capitolul 2 versetul 41: „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați.” Toți aceia care sunt adunați astăzi aici au făcut-o deja, și acum Domnul v-a adăugat și pe voi .

Tu, soră, vei renunța la pantaloni și vei îmbrăca haine femeiești pentru că în Biserica lui Dumnezeu așa este, ca femeile să fie îmbrăcate ca femei și bărbații ca bărbați. În această zi nu numai interiorul, ci și exteriorul este pus în ordine conform Cuvântului lui Dumnezeu. Nu începe în exterior, începe înăuntru, dar dacă a început înăuntru, atunci se dezvoltă și se vede și în exterior.

Acum noi ne vom ruga pentru voi, vă vom încredința harului Domnului și ne vom ruga să primiți binecuvântarea lui Dumnezeu, să fiți pregătiți să-L urmați pe Domnul, să mergeți pe calea Lui, să-I fiți credincioși Lui până când vom vedea ceea ce am crezut. Acum spuneți toți liniștiți un „Amin”. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ne ridicăm mâinile și ne rugăm.

Iubitule Domn, Tu veșnicule, și credinciosule Dumnezeu binecuvântează pe frații și surorile noastre pe care Tu i-ai chemat. Noi îți dedicăm Ție viețile lor, primește-le o, Doamne, și fii Tu cu ei în toate zilele vieții lor. Aleluia. Amin.

Pe fratele Helmuth Miskis îl vom ruga să vină ca să facă botezul. Mai așteptați puțin, în picioare.

Iubitul nostru frate Müller și fratele nostru Momo se vor duce în țările unde se vorbește limba sârbă, în fosta Iugoslavie, acum Serbia. Dumnezeu l-a putut folosi în slujbă pe fratele Müller și pe fratele Petrovici Momo, ca traducător, iar Dumnezeu cu adevărat a făcut lucruri mari. Și acolo va fi o recoltă de suflete scumpe care au auzit ultima chemare. Și, frate Müller, frate Petrovici, invitați-i pe toți în a doua sâmbătă din noiembrie. În 7 noiembrie, noi toți vom fi în al doilea oraș din Serbia, în Novi Sad, ca să propovăduim Cuvântul. Acuma să ne rugăm toți, și rugați-vă cu toții împreună.

Iubitule Domn, ne rugăm pentru frații noștri. Binecuvântează-i Tu, fii Tu cu ei o, Doamne. Fie ca Cuvântul Tău să fie în gura și în inima lor, fie ca ultimii să fie chemați afară. Binecuvântează-i Tu pe frații noștri și lasă-i să fie o binecuvântare în Numele scump a lui Isus. Aleluia! Amin. Mergeți în Numele Domnului! Amin.

Amintiți-mă și pe mine în rugăciune, pentru această lungă călătorie pe care o voi avea prin toată India. Dacă Dumnezeu va vrea, începutul va fi în nord, din New Delhi în Mumbai (Bombay), Hyderabad, Rajahmundry, Vijayawada, apoi în Chennai, și înapoi în Colombo, în Sri Lanka. Miercuri voi începe călătoria, care va dura 14 zile. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Timpul a sosit să vorbim o limbă clară, fără pilde, fără să ne uităm la pagube. În Împărăția lui Dumnezeu putem fi folositori dacă propovăduim Adevărul. Rătăcirea leagă, adevărul eliberează. Voi veți recunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi. Noi mulțumim lui Dumnezeu că noi am primit har înaintea feței Lui.

Luați salutări cu voi, salutări în întreaga lume, salutări în toate orașele, în toate țările, în întreaga Europă, în întreaga Africă, luați salutări peste tot unde mergeți până la marginile pământului.

Acum rugăm pe fratele Schmidt să se roage cu noi, apoi mai cântăm o cântare și ne încredințăm harului Domnului.

Tu, mare Dumnezeu, noi Ție îți mulțumim pentru harul și credincioșia Ta, noi Ție îți mulțumim că Cuvântul Tău astăzi își mai are efectul pentru care Tu l-ai trimis. Mai sunt oameni, o Doamne, care doresc cu o conștiință curată să vină înaintea Ta și să umble și să dea mărturie în fața oamenilor. O Doamne, noi îți mulțumim, pentru aceste suflete care s-au dedicat Ție. Doamne Isuse te rugăm binecuvântează-i, binecuvântează și botezul și pe aceia care sunt prezenți ca martori. Lasă-ne să ne apropiem, o Doamne, să știm că încă Tu mai ești același, Tu răspunzi, Cuvântul Tău este încă același. În Cuvântul Tău și prin Cuvântul Tău avem viața, și viața ne-a fost dată nouă, îți mulțumim pentru aceasta. Îți mai spun încă odată mulțumire, pentru sufletele care s-au adăugat Ție. Dacă sunt tineri sau mai în vârstă, la Tine, o, Doamne nu are

importanță. Doamne Isuse îți mulțumim pentru aceasta, binecuvintează din bogăția harului Tău și lasă-ne să Te lăudăm și să Te cinstim și să Te mărim în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Câți cred că Cuvântul lui Dumnezeu va avea efectul pentru care a fost propovăduit? Amin. Și ceea ce a fost propovăduit astăzi, credeți-mă, va avea efectul pentru care a fost trimis.

Acum fie ca pacea lui Dumnezeu, care este mai înaltă decât orice pricepere și înțelepciune a oamenilor, să conducă inimile și gândurile noastre în Isus Hristos, Domnul nostru. Da, harul lui Dumnezeu să fie cu noi toți! Maranata! Domnul vine, și eu cred că El vine în timpul nostru. Eu o cred pur și simplu. Cred că revenirea Domnului este aproape. Dumnezeu să vă binecuvânteze, să fie cu voi.

Gândiți-vă la Cuvântul din Psalmul 19 de la versetul 8, pe care fratele Kupfer l-a avut pe inimă. Gândiți-vă și la mărturia fratelui Thomas Schmidt pe care a adus-o din America. El chiar mi-a transmis salutări de la Billy Paul. Dumnezeu poate conduce inimile ca râurile. Încă mai este timpul harului și încă Duhul Sfânt mai lucrează. Credința vine din predică și predica noi am auzit-o, deci, trebuie să vină și destulă credință la iveală. Dumnezeu să binecuvânteze!

Cine mai are greutăți, cine mai are ceva care poate să fie adus Domnului? Amin. Cine mai are ceva de adus Domnului? Amin. Amin.

Mai cântăm cântarea „Aleluia fii slăvit” și apoi până data viitoare vă încredințez Domnului și harului Său.

Doamne binecuvântează-ne acum! Câți au înțeles ceea ce a fost spus astăzi? Cine a înțeles ceea ce s-a spus azi? [Frații ridică mâinile.] Amin. Aceasta Dumnezeu a făcut-o! Dumnezeu să fie cu voi. Dumnezeu să fie cu voi! Frate Gilbert, frate Tati, toți frații din toate țările, toate popoarele, din Cehia, din Slovacia. Unde este fratele din Polonia? Și el să-și ridice odată mâna! Dumnezeu să te binecuvânteze iubitule, scumpule frate! Dumnezeu să binecuvânteze de aproape și de departe! Veniți cu toții la botez și apoi vă mai puteți întări un pic. Domnul Dumnezeuul nostru să fie cu voi toți! Amin.